

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5013/2018
04.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ..., Краљевина Холандија, чији је пуномоћник Милош Антић, адвокат из ..., против тужене – противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Бранко Колшек, адвокат из ..., ради накнаде штете и ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца - противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3035/2018 од 10.05.2018. године, у седници одржаној 04.12.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца - противтуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3035/2018 од 10.05.2018.године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3035/2018 од 10.05.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца – противтуженог и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 2065/2015 од 05.02.2018. године. Том пресудом, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца - противтуженог којим је тражио да се тужена - противтужиља обавезе да му на име накнаде имовинске штете исплати износ од 46.293,50 евра, са законском затезном каматом на тај износ почев од 25.06.2013. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, усвојен је противтужбени захтев тужене – противтужиље, па је утврђено да стан број .., који се налази у улици ... број .. у ..., површине 84,17 м², на првом спрату стамбене зграде изграђене на кат. парцели .., уписан у ЛН .. КО ..., не представља брачну тековину парничних странака, већ посебну имовину тужене – противтужиље. Ставом трећим изреке, тужилац – противтужени је обавезан да туженој – противтужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 227.288,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац - противтужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

Доношењем побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужена се доселила у Холандију 1969. године где је радила као преводилац. Пре закључења брака са тужиоцем била је у браку са ВВ, са којим је живела у ... у кући његове мајке од 1980. године. Са њим је имала фирму која је успешно пословала и у току трајања брачне заједнице су имали у својини две куће у ..., ресторан „ГГ“ и клуб „ДД“. Развели су се споразумно у току 1994. године, па је тужена након развода тог брака добила на име брачне тековине износ од око 170.000 ДЕМ. Део од тог новца тужена је искористила за куповину једноипособног стана на ... у улици ..., површине 50 м², који је купила 1997. године, део новца је оставила код мајке у ..., а преостали је држала у сефу банке. Овде парничне странке су биле у ванбрачној заједници почев од 1999. године, а брак су закључиле 07.09.2000. године у Холандији. Њихова заједница живота је фактички престала 29.04.2002. године када је тужена напустила Холандију и преселила се у ..., а брак им је разведен 22.10.2008. године. Тужилац је долазио у ... како би се помирио са туженом али она то није желела. Овде парничне странке су заједнички живот започеле у Холандији у стану који је фактички добио тужилац као социјални случај јер је био корисник социјалне помоћи. У току 2004. године тужена је продала свој једноипособан стан у улици ... у ... за купопродајну цену од 59.000 евра, а 26.11.2004. године је купила трособни стан број .. у улици ... број .. у ... за купопродајну цену од 75.132,25 евра у динарској противвредности, да би га септембра 2012. године продала купцу ЂЂ из ... . Утврђено је да је тужена финансијска средства за куповину спорног стана обезбедила из купопродајне цене добијене продајом једноипособног стана у улици ... у ... који је био у њеној искључивој својини, као и из новчаних средстава из њене посебне имовине.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суди је закључио да није основан тужбени захтев тужиоца да му тужена на име накнаде штете због продатог сувласничког удела на наведеном трособном стану, исплати половину тржишне вредности овог стана купљеног 2004. године за време трајања њихове брачне заједнице јер је нашао да је основан противтужбени захтев тужене да тај стан не представља њихову брачну тековину, већ њену посебну имовину. Своје правно становиште да наведени стан представља посебну имовину тужене-противтужиле у смислу члана 168. Породичног закона, односно да не представља њихову заједничку имовину у смислу члана 171. Породичног закона, као ону имовину коју супружници стичу радом у току трајања заједнице живота у браку, првостепени суд је засновао на утврђењу да им је фактички брачна заједница престала 2002. године пре него што је предметни стан купљен. Затим, да га је тужена купила од средстава које је добила продајом једноипособног стана у улици ... у ... који је она купила својим средствима још 1997. године, пре заснивања ванбрачне заједнице и закључења брака са тужиоцем, а у преосталом делу од својих посебних новчаних средстава добијених након развода претходног брака. Те да са друге стране, тужилац није доказао да је својим средствима учествовао у куповини те непокретности, применом правила о терету доказивања на

основу члана 231. ЗПП, закључујући да је на њему био терет доказивања да је овај стан стечен радом у току трајања њихове брачне заједнице.

Другостепени суд је прихватио становиште првостепеног суда, уз додатну аргументацију да је за закључак да нека имовина представља заједничку имовину супружника у смислу члана 171. став 1. Породичног закона, потребно да су кумулативно испуњена два услова: да постоји заједница живота и да је имовина стечена радом супружника. Уколико је нека имовина стечена у току трајања брака, али од средстава из посебне имовине једног супружника као у конкретном случају, иако је предметни стан купљен у току трајања брака, да онда тај стан представља посебну имовину тог супружника, овде тужене – противтужиље.

Без утицаја на правилност побијане пресуде су ревизијски наводи тужиоца – противтуженог о непоузданости утврђења чињенице о фактичком престанку њихове брачне заједнице 2002. године јер је побијана пресуда донета са другачијих правних разлога. Будући да је тужена – противтужиља (на којој је и био тај терет доказивања, као што се то у ревизији основано истиче), доказала да је предметни стан (иако га је купила за време трајања брака са тужиоцем) купила искључиво својим средствима из њене посебне имовине. Имајући притом у виду да тужилац – противтужени токомведеног поступка није доказао на основу члана 231. ЗПП, свој удео у том стицању.

Преосталим ревизијским наводима којима истиче да се у предмету налази потврда о фискалном партнерству из Холандије из које би се могло закључити да је он имао средства за издржавање и да није био социјални случај, ревидент уствари указује на непотпуно и погрешно утврђено чињенично стање, што не може бити разлог за изјављивање ревизије на основу члана 407. став 2. ЗПП.

Правилно је донета и одлука о трошковима поступка на основу члана 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП.

На основу изложеног Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић